

JEZDECTVÍ

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO – zlato v drezúře /smíšených/ družstev, družstvo ve složení Klimke Reiner (zároveň bronz v soutěži jednotlivců - viz také 1964), Neckermann Josef (zároveň stříbro v soutěži jednotlivců – viz také 1964) a Linsenhoff Liselotte (viz níže)

FM	Z	ČAD	1969	Yv.184 (183/212)	Mi. 257 (240/63)
			1972	Yv.	Mi. 479 (462/85)
	Z	JEMENSKÁ A.R.	1971	Yv.	Mi. BF 176
		(viz pod Linsenhoff)			
			1972	Yv. BF	Mi. BF 150
		(s vybranými medailemi družstva z let 1956/1968 a jmény ve zlatě na okraji aršíku) (viz reprodukce všech hodnot u XVIII. Olympiády pod Neckermann Josef)			
	Z	ROVNÍKOVÁ GUINEA	1972	Yv. BF	Mi. BF 19 (19/20)
		(viz reprodukce u XVIII. Olympiády pod Klimke Reiner)			

LINSENHOFF Liselotte (Spolková republika Německo) – zlato v drezúře /smíšených/ družstev, také stříbro v soutěži družstev a bronz v soutěži jednotlivců v roce 1956

FM	Z	AJMAN	1969	Yv. (94+A46)	Mi. 453 (448/53)
			1969	(přetisk Mi.453)	Mi. BF 131 (126/31)
				(přetisk. Mi. BF 131)	Mi. 465 (463/5)
	Z	MANAMA	1969	Yv. (22+A28)	Mi. BF 147 (145/7)
			1969	Yv.	Mi. 209 (204/9)
					Mi. D212 (B/D212)
					Mi. BF D36 (B/D36)
		(obě série jako Ajman)			
	Z	ROVNÍKOVÁ GUINEA	1972	Yv. BF	Mi. BF 19 (19/20)
		(viz reprodukce u XVIII. Olympiády pod Klimke Reiner)			
			1972	Yv. ve zlatě	Mi. 171 (171/2)+A171
	Z	HAITI	1972	Yv. 713 (713/7+A496/500)	Mi. 1205 (1205/14)
	Z	HORNÍ VOLTA	1973	Yv.	Mi. BF 8 (6/8)
	Z	ČAD	1969	Yv. 184 (183/212)	Mi. 257 (240/63)
			1972	Yv.	Mi. 479 (462/85)
	Z	TOGO	1973	Yv. ve zlatě	Mi. 963 (962/4)
	Z	PARAGUAY	1988	Yv. 2346 (2343/47)	Mi.4199 (4196/200)
			1989	Yv. 2439 (2436/39+A1144)	Mi. 4398 (4395/9)
				(Yv. 2346, aršík s nápisem „Athene 100...“)	
			1975	Yv. BF	Mi. BF 255 (2713)
	Z	JEMENSKÁ A.R.	1972	Yv. BF	Mi. BF 150
		(s vybranými medailemi družstva z let 1956/1968 a jmény ve zlatě na okraji aršíku) (viz reprodukce všech hodnot u XVIII. Olympiády pod Neckermann Josef)			
			1969	Mi. 1248 aršík ve zlatě se jmény vybraných meadailistů	
			1971	Yv.	Mi. BF 176 (1478) družstvo

(pokračování příště)

připravuje Laco Kajaba

BOXERSKÁ LEGENDA MAX SCHMELING

Letos si v září celé Německo připomnělo 100. výročí narození jedné z největších postav německého, ale i světového sportu, boxera Maxe Schmelinga. K této události byla vydaná zajímavá známka, FDC a dvě příležitostná razítka. Na velké filatelistické burze v Berlíně (8.-10. 9. 2005) bylo v provozu rovněž ruční příležitostné razítko.

Max Schmeling (celým jménem Maximilián Adolph Otto Siegfried Schmeling) se narodil 28.9.1905 v Klein-Luckow nedaleko Berlína a zemřel po nachlazení ve svých devětatadesáti letech 2.2.2005 v Hollenstedtu u Hamburku. Svoji boxerskou kariéru začal na počátku 20. let minulého století. V devatenácti letech se stává v Chemnitzu vicemistrem Německa v amatérském boxu.

O několik měsíců později přestupuje k profesionálům. První velký úspěch získal v roce 1930, když v New Yorku ve slavné Madison Square Garden nastoupil k zápasu o titul mistra světa bez rozdílu vah. Těžkým soupeřem nu byl vynikající americký boxer J. Sharkey. Duel skončil Schmelingovým vítězstvím, jeho rival byl ve čtvrtém kole diskvalifikován za úder pod pás. O rok později titul mistra světa obhájil, když v Clevelandu porazil dalšího Američana Y. Stiblinga po patnácti kolech technickým k.o. O titul mistra světa přišel v roce 1932 v patnáctikolové bitvě na body se starým známým J. Sharkeyem.

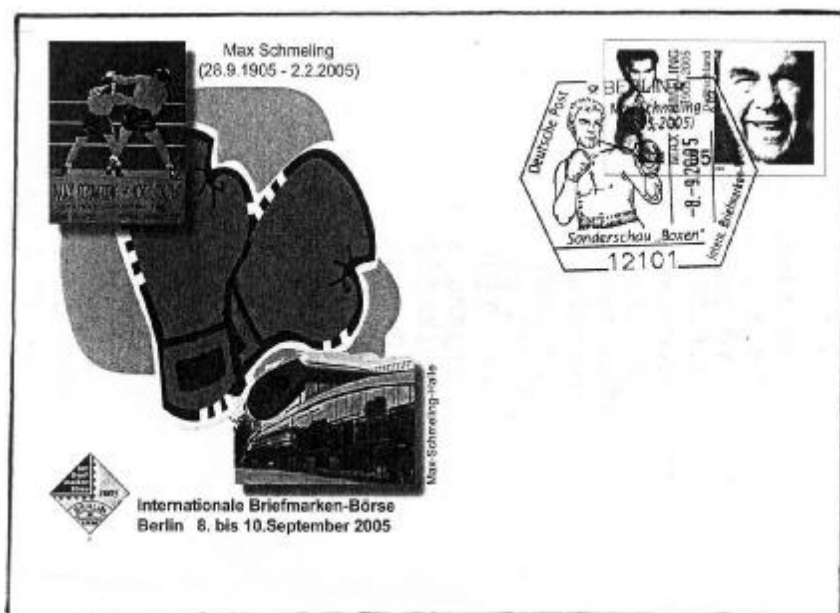
V roce 1933 se Schmeling oženil s českou herečkou Annou Ondrákovou (1902-1987), která hrála ve filmech *Polská krev*, byla partnerkou Vlasty Buriana ve filmu *On* a jeho sestra a Oldřichu Novému ve filmu *Důvod k rozvodu* a v mnoha jiných.

Do dějin světového boxu a sportu vůbec se zapsal dvěma zápasy s černým americkým boxerem Joe Louistem. V prvním vzájemném souboji 19.6.1936 poráží do té doby neporazitelného „bombardáka“ Louise knokautem ve dvanáctém kole. O dva roky později (22.6.1938) však svému ebenovému soupeři podlehně nečekaně hladce k.o. po dvou minutách boje hned v prvním kole.

V druhé polovině 30. let se Schmeling stává jednou z největších sportovních osobností Evropy. Toho chce využít nacistická propaganda v tehdejším hitlerovském Německu k propagaci o nadřazenosti árijské rasy. Max Schmeling však lákání nacistických propagátorů odolá. Odmítá se svou českou manželkou, postaví se rázně za svého židovského trenéra, nenechá se přemluvit ke vstupu do nechvalně známé NSDAP a během války ukrývá židovské uprchlíky. To vše fašistický režim nenechal bez povšimnutí a po vypuknutí II. Světové války jej povolává do armády jako jediného profesionálního sportovce. V roce 1941 byl pak během vojenské operace na Krétě při výsadačském seskoku těžce zraněn. Po válce se vrátil do ringu, ale nejlepší léta už měl za sebou.

Poslední zápas vybojoval 31.10.1948 v Berlíně. Ve své bohaté kariéře získal v sedmdesáti profesionálních zápasech 56 vítězství, z toho 37 k.o. Pro německou sportovní veřejnost se stal Max Schmeling stejným pojmem jako pro nás Emil Zátopek.

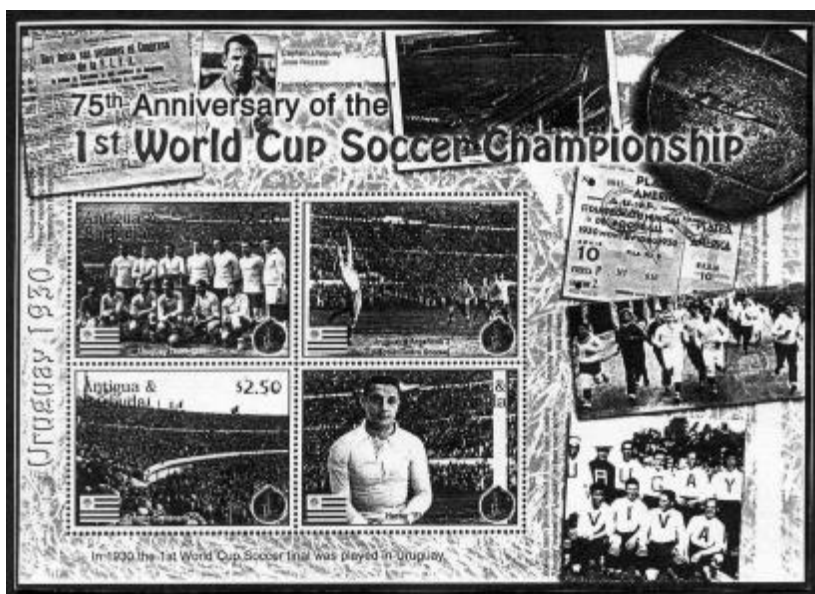
Stanislav Kamenický

75. VÝROČÍ PRVNÍHO FOTBALOVÉHO MS

V letošním roce si celý fotbalový svět připomněl 75. výročí uspořádání I. mistrovství světa v kopané. K této příležitosti byl vydán dostatek filatelistického materiálu. S některými se můžete seznámit v tomto článku.

První MS se hrálo v létě roku 1930 v zemi dvojnásobných olympijských vítězů v Uruguay a příští už netrpělivě očekávané se bude konat v roce 2006 v Německu. Bezmála osmdesát let, které dělí první a nastávající již osmnáctý šampionát představuje zároveň také tři čtvrtě století novodobého vývoje jedné z nejkolektivnějších a nejdramatičtějších her. Pro ideu MS bylo velmi důležité, že v roce 1921 stanul v čele FIFA jako její předseda Francouz Jules Rimet (1873-1956). Ten měl také největší zásluhu na tom, že kongres FIFA konaný 28.5.1928 v Amsterdamu rozhodl, že první MS bude už v roce 1930. Důležitým bodem bylo, že se ho mohou zúčastnit jak profesionálové tak amatéři, což na tehdy největším fotbalovém turnaji na olympijských hrách nebylo možné a chyběla tak vzájemná a potřebná konfrontace.

Historie světového fotbalu je těsně spjata s Uruguayí. Už na OH 1924 a 1928 ohromili celý svět vyspělou technikou, rychlostí, pohotovou střelbou a dalšími kousky, kterými roztleskali nabitě ochozy olympijských stadionů. A tak nebylo divu, že se Uruguay stala pořadatelem prvního MS v kopané. Uruguayci byli favoritem už od samého počátku nejen proto, že vyhráli dva předchozí olympijské turnaje. Pádovým důvodem také byly oslavy 100. výročí nezávislosti země. Fotbalová asociace Uruguaye slíbila uhradit veškeré náklady za cestu a ubytování, rozdělit zisk a naopak uhradit případný deficit. Dalším trumfem bylo, že v Montevideu vyrostl pro MS stadion Centenario s kapacitou 100.000 diváků. Tyto nabídky nemohla FIFA přehlédnout a země,

kteří se také ucházely o pořadatelství šampionátu – Maďarsko, Itálie, Holandsko, Španělsko a Švédsko nemohli Uruguayi konkurovat. A tak na dalším kongresu, který se sešel v roce 1929 v Barceloně bylo určeno, že první MS v dějinách fotbalu proběhne v Uruguayi.

V celé zemi zavládla fotbalová euforie, ale v Evropě nebyli nadšeni místem prvního šampionátu, neboť nejstarší kontinent se topil v hospodářské krizi. K velkému zklamání pořadatelů se z Evropy zúčastnily pouze čtyři mužstva: Belgie, Francie, Jugoslávie a Rumunsko. Mistrovství začalo 13.7.1930 za účasti pouhých 13 týmů rozdělených do čtyř skupin. Turnaj zahájila premiérovým zápasem Francie s Mexikem (4:1), i když hrála od 10. minuty bez zraněného brankáře o deseti hráčích. Historicky první gól na MS vstřelil na stadionu Pocitos v 19. minutě střední útočník a tvůrce hry, tehdy dvaadvacetiletý Lucien Laurent z FC Sochaux. Prvního hattricku dosáhl mladý argentinský útočník Guillermo Stábile v utkání s Mexikem (6:3) a s 8 brankami se stal nejlepším střelcem šampionátu.

Finále MS se hrálo 30.7.1930 a soupeřem domácího mužstva byla Argentina. Po prohraném poločase 1:2 se pak gólově prosadili Ces, Iritage a výhru 4:2 završil Castro, úvodní finalovou branku dal Dorado, za Argentinu byli úspěšní Peucelle a Stábile. První mistr světa hrál v sestavě: Bellesteros, Nasazzi, Maschereni, J.L. Andrade, Fernandéz, Gestide, Dorado, Scarone, Castro, Cea a Iritage. Podíl na titulu měli také Tajera, Anselmo, Ureinaran a Petrone. Uruguay je jediným vítězem mistrovství světa, který neobhajoval svůj titul.

Kvůli roztrpčení z neochoty Evropanů k účasti na MS 1930

EN 1930 EUROPA Y AMERICA
DISPUTARAN SUPREMACIAS
= EN FOOTBALL =

se mužstvo nezúčastnilo II. MS 1934 v Itálii. KMS nevydala uruguayská pošta zánou známku, pouze leteckou obálku a osm strojových propagačních razítek.

Stanislav Kamenický

ŠPANĚLSKÉ FOTBALOVÉ KLUBY NA ZNÁMKÁCH

1. března 2005 vydala španělská pošta tři známky se sportovním námětem. První dvě známky jsou věnované 100. výročí založení dvou španělských fotbalových klubů. Kdo by očekával na těchto známkách některý z velkoklubů, bude překvapen. Posuďte sami: známka 35c - Sevilla Soccer Club S.A, známka 40c - Real Sporting de Gijón S.A.D známka 78c byla vydána ke Středomořským hrám Almeria 2005.

XIX. MS V HÁZENÉ MUŽŮ

Na patnáct dní se letos Tunisko stalo středobodem házenkářského dění. V severoafrické zemi se od 23. ledna do 6. února 2005 konalo XIX. mistrovství světa mužů, na kterém o kolekci medailí bojovalo čtyřicet týmů včetně české

reprezentace. Po maratónu 86 zápasů byl korunován nový šampion, tým Španělska. Naši házenkáři nijak nezářili, po druhé příčce v základní skupině se v dalších bojích moc neprosadili a skončili nakonec desátí.

Tuniská pošta k této příležitosti vydala známku a obálku prvního dne vydání. Německá pošta k MS v házené používala příležitostné razítko.

MÍČOVÁ HRA VOLEJBAL, PO NAŠEM ODBÍJENÁ, NA PRVNÍCH ZNÁMKÁCH.

Na začátku snad trochu historie z vývoje sportovní hry zvané volejbal. Už koncem 16. století se hrála v Anglii hra s „míčem“ (velká nafouklá koule z dvojité kůže) házeným sem-tam pomocí paží nebo rukou, připomínající volejbal. Roku 1895 (**obr. č. 1**) v Holyoke, stát Massachusetts, USA, tělovýchovný instruktor v YMCA, William G. Morgan vytvořil na základě prvků z basketbalu, baseballu, tenisu a házené první pravidla hry mintonette, hry, kterou teď známe jako volejbal, po česku odbíjená. Hru definoval jako lehkou rekreační aktivitu hratelnou i vevnitř, která nevyžaduje tolik tělesných kontaktů jako basketbal.

obr. č. 1

První zápas se hrál 7. července 1896 na půdě univerzitní koleje v Springfieldu (kam směřoval i dopis z obr. č. 1 ... ale Bart Simpson tam ještě nebyl...J). Pravidla se postupně vyvíjela od neomezeného počtu a doteků na jedné straně, velikosti hřiště, počáteční výšky sítě 6 stop a 6 palců /1,98m/, počtu 21 bodů apod. až ke dnešním. R.1918 se ustálil počet hráčů na 6, čili vznikl klasický „šestkový“ volejbal, od 1920 se hraje na hřišti rozměrů 60x30 stop (dnešních 18x9 m).

První plážový volejbal, po našem debl, se hrál na kalifornské pláži v Santa Monice, a to už v 1930. V tom samém roce se objevil i na plázcích v okolí Prahy, pochopitelně jako pouhý debl, bez písku. V Čechách první klub a organizovaný volejbal vzniká o 9 let dříve, v 1921. Svaz (pod jedním názvem s basketbalem) ČVBS vzniká v roce 1924.

Jako všechno důležité vzniká u piva, tak i usnesením napsaném v 1946 ve Smíchovském pivovaru (Československo, Polsko a Francie) vzniká mezinárodní volejbalová federace, čili FIVB.

Na pořad olympijských her se dostává volejbal v Tokiu 1964 (**obr. č. 2**) (Čechoslováci zde byli druzí), ženy měly

obr. č. 2

obr. č. 3

premiéru v Mexiku 1968 (**obr. č. 3**) (naše ženy byly páté). Československo a Praha ale drží prvenství v pořádání 1. mistrovství světa mužů a 1. mistrovství Evropy žen v 1949 (10.-18 září).

obr. č. 4

obr. č. 5

obr. č. 6

obr. č. 7

obr. č. 8

A jak je to se známkami? Historické prvenství na světě a v Evropě patří Rumunsku, kde už 5.8.1945 vydali první známku (Mi.877), zobrazující volejbal. Bylo to pro podporu lidového sportu (**obr. č. 4**) Druhé na světě a první v Asii bylo Japonsko. To u příležitosti 2. národního setkání atletů vydalo volejbalovou známku dne 25.10.1947 (Mi. 386) (**obr. č. 5**). (pozn. sběratele – teda sehnat tuhle známku trvalo asi tři roky, a ta cena...).

Třetí je Bulharsko, které pro podporu sportu vydává (**obr. č. 6**) dne 21.8.1950 (Mi. 752).

Nevděčná „bramborová“ medaile zůstává v Maďarsku, které také pro podporu sportu vydává dne 2.12.1950 (**obr. č. 7**) (Mi. 1134). Jako pátá je poštovní správa Terstu, zóny B, kde rovněž pro podporu sportu vydávají volejbalovou známku (**obr. č. 8**) dne 26.3.1952 (Mi. 64).

Až na jednu výjimku jsme byli pořád v Evropě. Když se koukneme do zbytku světa, tak v Americe byla první Brazílie. Ta u příležitosti 9. jarních her v Rio de Janeiro vydává volejbal dne 28.9.1957 (**obr. č. 9**) (Mi. 915). V černé Africe je první Niger, ten u sportovních her v Dakaru vydává volejbal dne 11.4.1963 (**obr. č. 10**) (Mi. 33). Poslední se připojuje Oceánie, kde až 1.8.1975 volejbal na známce vydává

obr. č. 9

obr. č. 10

obr. č. 11

obr. č. 12

Francouzská Polynésie (obr. č. 11) u příležitosti 5. sportovních her jižního Pacifiku pořádaných na Guam (Mi. 199).

V našich končinách to bylo takhle. Československo z příležitosti sjednocené tělovýchovy vydává dne 15.9.1953 (obr. č. 12) (ve světě jsme tím pádem ještě na bodovaném 6. místě) známku Pofis 747 (Mi. 823). Po „Velkém plyšáku“ u příležitosti 100 let volejbalu vydává nejdřív volejbalovou známku samostatné Slovensko (obr. č. 13), a to dne 16.8.1995 jako Pofis 74 (Mi. 235).

obr. č. 13

obr. č. 14

Česká republika svoji první volejbalovou známku vydává až dne 9.5.2001 (obr. č. 14) pro XXII. ME mužů v Ostravě (mimořadně zde velice dobrý zápas první skupiny CZE-RUS, kde jsme jim to „natřeli“ 3:0 za bouřlivé podpory haly, jinak pořadí na ME bylo 1.YUG, 2.ITA, 3.RUS, 4.CZE) jako Pofis 291 (Mi. 290). To už je ale přítomnost a volejbal má přes 110 let. Pěkně vitální chlapík, že?

Pro zájemce o hlubší studium uvádím zdroje:

- www.volleyballphilately.com, stránky spravované Güntherem Pilzem, Rakušanem žijícím střídavě v Guatemale, Nicaragui, USA a někdy i v Rakousku. Odtud jsou čerpány převážně fakta uvedená výše a celistvost na obr. č. 1
- „1921-2001, 80 let organizovaného volejbalu v České republice“, publikace vydaná Ing. Zdeňkem Novotným v Brně, 2001, pro Český volejbalový svaz
- www.renegades.com.au, www.fivb.com, www.cev.lu, stránky věnované volejbalu
- MS a ME v olympijských sportech na území Československa, České republiky a Slovenska, Pavel Hladík, Holice 2001, pro setkání Olympsportu v Holicích, květen 2001
- zobrazené známky a celistvost SK a CZ z vlastní sbírky

Laco Kajaba

Střelectví, lukostřelba, biatlon - razítka 2005

V letošním druhém Zpravodaji OS (str. 45) bylo uveřejněno razítko z ME vzduchových zbraní v Tallinu a OVS s medailistkami OH 2004 ve střelbě (Hyková, Kůrková). Na stejné stránce byl i OVS s mistrem světa 2005 v biatlonu Romanem Dostálem a příležitostně razítko se střeleckým námětem z her malých států v Andoře. Ve třetím Zpravodaji OS (str. 71) byl článek o úspěchu střelce Adama Tyce na MS 2005 v Ecuadoru v disciplíně praktické střelby (IPSC) – divize Production.

The Last Shot Station
AUG 20 2005
Vandalia, OH 45377

V průběhu letošního roku jsem zaznamenal další razítka. Zleva doprava: ME v brokové disciplíně universální trap (není na OH) a MS v lukostřelbě se konalo v Itálii. Následuje razítko z mistrovství Norska sportovních střelců a střeleckých závodů v USA. Tradiční německý střelecký festival (Schützenfest) byl připomenut na razítku společně se železničním muzeem a házenou! Poslední razítko je z Chorvatska a připomíná 25. výročí střeleckého klubu Dubrava.

LUBOMÍR NÁCOVSKÝ

V letošním roce by se dožil 70 let náš úspěšný střelec pan Lubomír Náčovský (25.5.1935 – 10.3.1982). Jeho střelecká kariéra začala velkým úspěchem na OH 1964 v Tokiu, kde v rychlopalbě obsadil 3. místo. Na příští olympiádě v Mexiku vybojoval ve stejné disciplíně 7. místo. Společně s Jiřím Hrneckem byl členem Svazarmu, všichni ostatní reprezentanti v této době byli členy Dukly a Rudé hvězdy (sportovní oddíly Ministerstva vnitra). Vedle rychlopalby dosahoval výborných výsledků také ve velkorážové pistoli (revolveru). Na MS získal celkem 7 medailí (2 – 2 – 3) a na ME 8 cenných kovů (3 – 2 – 3). Patřil do skvělého družstva pistolářů Falta, Hurt, Hromada, Kolínek. Jejich největší úspěchy byly v období let 1966 až 1974. Na MS v americkém Phoenixu v roce 1970 získal Náčovský bronz ve velkorážové pistoli a s družstvem byl 1., stejně tak pomohl vybojovat družstvu v rychlopalbě a bronz ve standardní pistoli.

Tohoto střelce jsme si připomněli razítkem na poště v Plzni v sobotu 3.12.2005 při Grand Prix Prahy ve vzduchových zbraních na střelnici v Plzni-Lobzích.

Ladislav Janoušek

100 LET MEZINÁRODNÍ FEDERACE VZPÍRÁNÍ

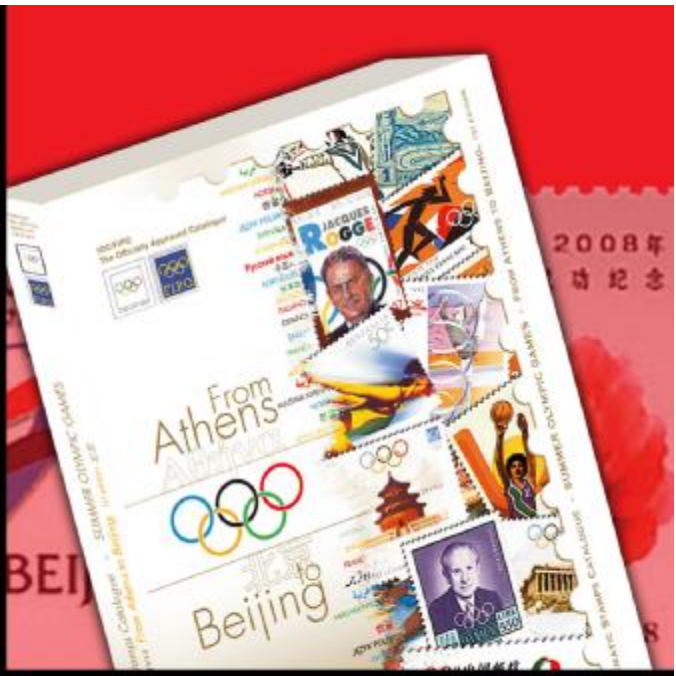
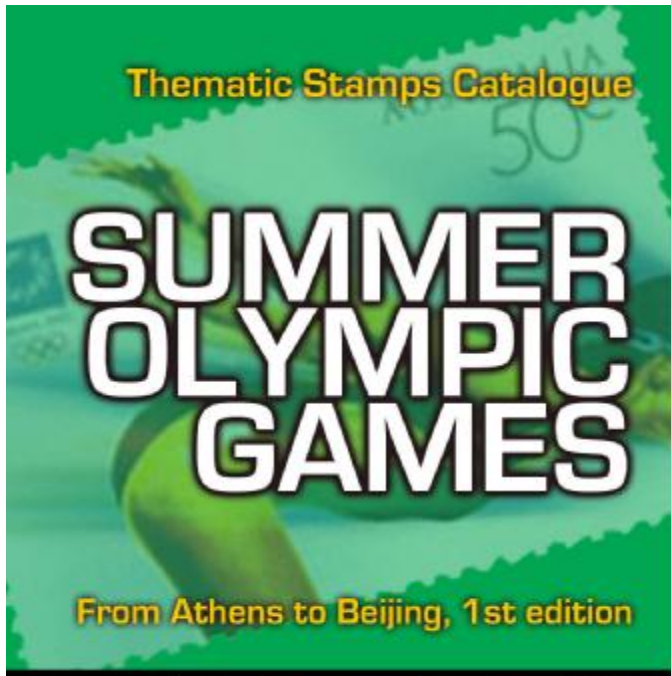
Maďarská pošta vydala 3. 3. 2005 příležitostnou poštovní známku k 100. výročí založení Mezinárodní federace vzpírání (IWF-International Weightlifting Federation). O několik dní dříve, 28. 2. 2005, vydala Monacká pošta ke stejné příležitosti příležitostnou známku.

Na webových stránkách Stanley Gibbons bylo k vydání této známky uvedeno: Mezinárodní federace vzpírání byla založena 10. června 1905 v Duisburgu v průběhu konání 7. mistrovství světa ve vzpírání (1. oficiální MS ve vzpírání se konalo v Londýně v roce 1891). Zakládajícími členy IWF bylo Dánsko, Německo, Holandsko a Itálie. Dnes IWF sdružuje 171 zemí z pěti kontinentů.

V našich dostupných publikacích (Encyklopedie UNIVERSUM a Encyklopedie tělesné kultury) bylo uvedeno, že IWF byla založena v roce 1920 a Československo se stalo členem v roce 1922. Od roku 1883 existovalo neoficiální mezinárodní sdružení těžkých atletů 3-4 evropských zemí. Toto sdružení vzrostlo do roku 1913 na 13 zemí, čímž byl vytvořen základ pro vznik mezinárodní federace. Mohl by někdo z Vás tyto informace, či spíše dezinformace, blíže osvětlit či doplnit?

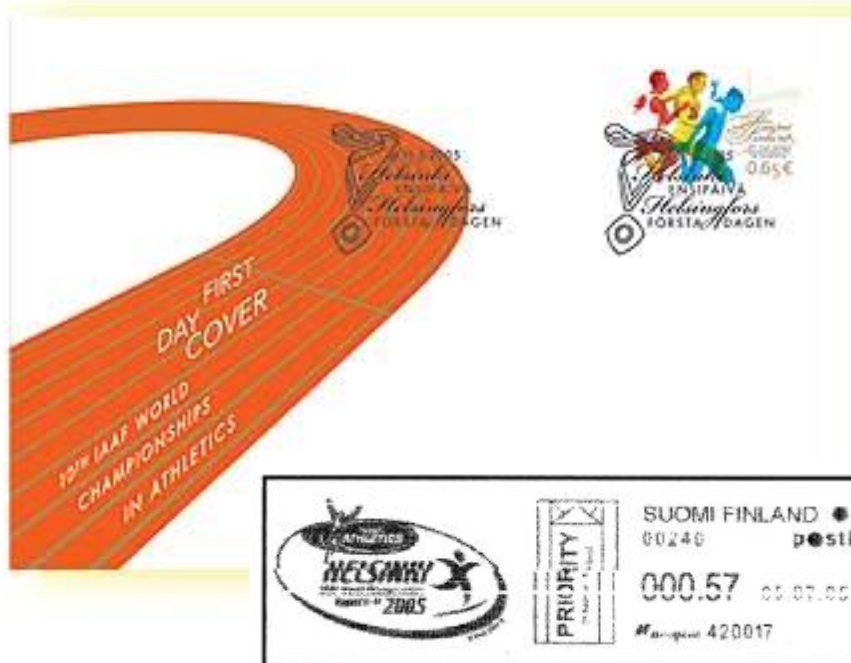
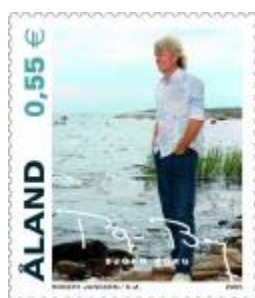
Honza Petrás

MS V LEHKÉ ATLETICE HELSINKY 2005

V roce 1983 se v Helsinkách konalo premiérové MS, které pro nás bylo tak úspěšné. Po dvaadvaceti letech si zde v srpnu letošního roku dali schůzku nejlepší atleti naší planety. Finská pošta vydala k této sportovní události známku, FDC, razítko a také otisk výplatního stroje (omluvte nekvalitní reprodukci).

UYDÁNO V ROCE 2005

Álandy – 26.5.2005 - Björn Borg, známka ze série Álandy v očích celebrit
Švýcarsko – 10.5.2005 – speciální známka, fotbal pro zrakově postižené
Maďarsko – 10.3.2005 – Sándor Iharos – atlet, běžec, nejlepší sportovec světa 1955
Austrálie – 8.3.2005 – velcí sportovní šampióni Austrálie – Sir Donald Bradman (kriket), Lionel Rose (box), Marjorie Jacksonová (sprinterka – olympijská vítězka na 100 a 200 m na OH 1952) a Phar Lap (vynikající dostihový kůň, plnokrevník, o kterém byl natočen stejnojmenný film).

Do dnešního čísla přispěli členové: J. Petrásek, S. Kamenický, L. Kajaba, A. Kassowitz, R. Jásek, L. Janoušek, A. Adolf a B. Polák

Všem za to upřímně děkujeme a redakce se těší na další příspěvky i od **V á s**.

Uzávěrka příštího čísla je 1. března 2006

OLYMPSPORT

zpravodaj České asociace pro olympijskou a sportovní filatelii
odborné sekce České námetové společnosti SČF
adresa: P.O.Box 13, 282 23 Český Brod, tel. 321 622 389
E MAIL: OLYMPSPORT@IOL.CZ

Předseda
Místopředseda
Sekretář
Pokladník
Redaktor

ing. Jaroslav Petrásek, P.O.Box 13, 282 23 Český Brod
Ladislav Janoušek, U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7
Václav Diviš, Truhlářská 20, 110 00 Praha 1
Bedřich Polák, d.t., P.O.Box 47, 150 21 Praha 5
ing. Jan Petrás, U lesíčka 5, 620 00 Brno